

מתוך המאור העליון, ואלה נקראים מאורי האש. ומשום הסוד הזה מברכים בורא מאורי האש.

ואם תאמר, למה בורא, ולא אומרים מאיר מאורי האש, הואיל ומאירים מאותה האש, מאותה מנורה מברכת? אלא, פיון שנכנסת שבת, כל אותן הדרגות שלמטה וכל אותם שמאירים ושולטים, כלם נכנסים ונכללים בנר הזה, ונטמנים ונגנזים ונשמרים בו ולא נראים בו, אלא רק אותה נקדה לבדה, וכלם נטמנו בתוכה בכל יום השבת.

בין שיוצאת השבת, הוא מוציא אותם כל אחד ואחד פאלו נבראו באותה שעה, וכלם יצאו ונבראו כמקדם והתמנו על מקומם לשלט, ואז הנר הזה מתברך, ונכנעים לפניו להאיר. פיון שמאירים, אז הם מתמנים כל אחד ואחד על מקומו.

כמו זה אותן דרגות עליונות שנקראות מאורי אור, שולטות ביום ומאירות מתוך המאור העליון. בשעה שיורד הלילה, אותו מאור עליון פוגס אותם ומכניס אותם לתוכו עד שמאיר היום. פיון שישראל מברכים על האור ביום, אז מוציא אותם בשלמות האור, ולכן מברכים יוצר המאורות ולא אומרים בורא (אלא יוצר). וכאן בורא מאורי האש, משום אותן הדרגות שלמטה.

והכל הוא סוד האצבעות, בהן רמוזות הדרגות העליונות והדרגות הפחתונות. הדרגות העליונות נודעות בזקיפת האצבעות למעלה, ובזקיפת האצבעות מתברכות הדרגות העליונות והדרגות הפחתונות כאחד, ובהנמכת האצבעות

האש. ובגני רזא דא, מברכין בורא מאורי האש.

ואי תימא, אמאי בורא, ולא אמרו מאיר מאורי האש. הואיל וקא נהרין מההוא אש, מההוא בוצינא מברכא. אלא כיון דעאל שבתא, כל אינון דרגין דלתתא, וכל אינון דנהרין ושלטין, פלהו עאלין ואתפלילו בהאי שרגא, ואתטמרו ואתגנזו, ואתנטרו ביה, ולא יתחזון ביה, אלא היא נקודה בלחודה, וכלהו אתטמרו בגווה, כל יומא דשבתא.

בין דנפק שבתא, אפיק לון לכל חד וחד, פאילו ההיא שעתא אתבריא, ונפקו כלהו ואתבריאו כמלקדמין, ואתמניאו על דוכתייהו לשלטאה כדין אתברכא האי שרגא, ואתפפיין קמיה, לאנהרא. פיון דנהרין, פדין אתמנון כל חד וחד על דוכתייה. בגוונא דא, אינון דרגין עלאין, דאקרוין מאורי אור, שלטין ביממא, ונהרין מגו בוצינא עלאה. בשעתא דרמש ליליא, ההוא בוצינא עלאה כניש לון, ואעיל לון בגויה, עד דנהיר יממא. פיון דמברכין ישראל על נהורא ביממא, פדין אפיק לון בשלימו דנהורא. ועל דא מברכין יוצר המאורות, ולא אמרי בורא, (כ"א אלא יוצר) והכא בורא מאורי האש. בגין דאינון דרגין לתתא.

וכ"א איהו רזא דאצבעאן, בהו רמז דרגין עלאין, ודרגין תתאין. דרגין עלאין אשתמודעאן, בזקיפו דאצבעאן לעילא. ובזקיפו דאצבעאן, אתברכין דרגין עלאין, ודרגין תתאין פחדא. ובמאיכו דאצבעאן, אתברכין לאנהרא דרגין תתאין לחודייהו. ורזא דא, טופרי דאחורי אצבעאן. ואצבעאן